

EL REI DEL TOP MANTA

Detingut a l'Alpicat un falsificador a gran escala

Diguin el que diguin, sóc un patriota espanyol del Senegal. Tot just donar-me la nacionalitat espanyola, vaig sentir dintre meu com un raig de llum que m'assenenava i m'enfortia alhora. Ser espanyol és molt fort. No tothom pot ser espanyol i jo, ho sóc. I vaig començar a lluitar per la meva nova pàtria.

Crear una xarxa de top manta, és molt beneficiós pel país. D'entrada ja segregues a un bon grapat d'indesitjables als que es pot identificar i detenir en quan vulguis. Mentre no els expulses, els fas passar una vida ben puta, sense papers, ni vivenda, pura il·legalitat que els frena a l'hora de delinquir. Pagar-los menys del que els pertoca segons un contracte mai signat ajuda també a mantenir-los en la inestabilitat emocional que sovint els fa fer coses lletges. O sigui, tot avantatges. I ara em detenen.

No és just. Jo treballo per Espanya. I si em quedo uns diners del negoci és perquè tots hem de viure, no? En tot cas cobro menys del que podria guanyar fent-me policia, per exemple però la meva sensibilitat m'impedeix entrar en unes forces armades. Ni

vull ni puc anar armat. Només imaginar que en qualsevol moment podria ferir a algun manter, que podria fer mal a alguna persona, em fa patir. En aquest sentit sóc molt estricte. Viva España!

Traducció, Joan Amades i Papasseit

AI LA FRANÇA

Vaga general a França

La França, la nostra França, la de l'antifranquisme, la de Camus i Beauvoir, l'existencialisme, el maig... aquesta França s'està desfent com un bolado. Ni Mitterrand no els queda. En aquests moments els cau o se'ls hi crema la torre i desapareixen.

Apart de ser governats per una colla d'ineptes no sabem que li passa a França. Indefinició política, extrems massa excitats, crisi social, veïnatge amb Espanya... Tantes coses poden fer mal! I passen tantes coses a França.

Fa quatre dies vaga general que en general va ser més cridòria que participació, una vaga contra tot, que no servirà per a res. Masses interessos diferents, excessiu malestar popular. Els uns es miren de reüll als altres sense mirar mai cap endavant. Més ganes de

fotre a l'altre que superar-se a un mateix. La dona del President n'és un bon exemple.

Se'ns enfot el seu sexe o les seves virtuts eròtiques, les notícies falses són merda encara que a

la fi esdevinguin certes. Un President no ha de presentar al món la matriu de la seva dona. Què li passa a França?

I per arreglar-ho tot, nomenen un Primer Ministre de cognom Lecornu

que com el seu nom indica (Sébastien) s'ofereix al martiri que li ha preparat Macron.

La grandeur de França fa temps que ha quedat esquifida, falta per saber si el país també s'encongirà.